

32. møde.

Fredag den 22. april kl. 12.15.

Formanden:

Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af færdselslov [af Voigt m. fl.].

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 9/3 77. Første behandling 18/3 77. Betænkning 15/4 77. 1. del af anden behandling 19/4 77. Tilføjelse til betænkning 19/4 77. 2. del af anden behandling 22/4 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

På baggrund af de afstemninger, der nu har fundet sted her ved andenbehandlingen, har jeg ment, det skal stå i Folketingets Forhandlinger, at fremskridtspartiet naturligvis stemmer for sit eget lovforslag. Vi havde gerne set, at der kunne være blevet en todelt afstemning om hver paragraf for sig, men den procedure kan man ikke anvende. Det er enten et ja eller et nej til lovforslaget, og fremskridtspartiet ønsker naturligvis at stemme ja til de 30 km, idet det er det helt centrale i dette lovforslag, at vi har fået hastigheden ned.

Jeg håber da, at det går ved den afstemning, der nu skal foretages, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at det bliver et enigt folketing, der vedtager lovforslaget. Det glæder mig meget, at fremskridtspartiet hermed får sit første lovforslag efter det afholdte folketingsvalg vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Ringe statsfængsel [af Voigt m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 11. Fremsat 9/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Inden for de sidste to år er der med hensyn til kriminalitetsudviklingen sket det set med samfundets øjne glædelige, at den stigning i antallet af anmeldte forbrydelser, som havde fundet sted i en årrække, er vendt til et fald. Dette har igen medvirket til, at gennemsnitsbelægningen i kriminalforsorgens anstalter i 1976 har været lavere end i de senest foregående år.

Faldet i antallet af fængselsindsatte har samtidig med ibrugtagelsen den 1. januar 1976 af statsfængslet i Ringe bevirket, at presset på kriminalforsorgens ældre, lukkede anstalter er lettet, således at det har været muligt – og forhåbentlig også fortsat vil være muligt – at lukke afdelinger. Dette er en forudsætning for, at der kan gennemføres de nødvendige ombygninger og moderniseringer i de gamle bygninger, hvor frihedsberøvelse i dag i vidt omfang sker i celler, der burde kondemneres.

Statsfængslet i Ringe er et vigtigt led i den humanisering af kriminalforsorgen, som har fundet sted i de senere år. Det er efter min mening et åbenbart behov for et moderne lukket fængsel, hvor unge lovovertrædere kan anbringes under tidssvarende forhold, vi har fået opfyldt med Ringe statsfængsel. Det er efter min opfattelse også åbenbart, at når man for første gang i flere menneskealdre åbner et nyt fængsel, skal man forsøge at gå nye veje.

Forsøgene i Ringe drejer sig dels om personaleopbygningen, der er gennemført på en sådan måde, at det medfører betydelige besparelser i forhold til personaleudgifterne ved de øvrige lukkede fængsler, dels om forhold vedrørende de indsatte.

Ud fra ønsket om at pålægge den enkelte

[Justitsministeren.]

et større ansvar end sædvanligt har man inden for de ret snævre grænser, som et lukket fængsel afstikker, givet de indsatte en så fri tilværelse som muligt.

Forsøget skal have sin tid, før det vurderes, og det er derfor for tidligt at udtale sig endeligt om resultaterne, men der er foreløbig intet, der tyder på, at de igangværende forsøg vil mislykkes. Det er også mit indtryk, at folketingets retsudvalg, da man i september sidste år besøgte Ringe, fik indtryk af et sted, hvor der blev arbejdet godt med problemerne.

Jeg er således af den opfattelse, at der er brug for et fængsel som statsfængslet i Ringe. Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at når man endelig har fået bygget en ny institution, så bør man opretholde den og gå videre.

Regeringen tager derfor afstand fra det forslag, der her er fremsat af fremskridtspartiet.

Hjortnæs (S):

Det tjener næppe noget fornuftigt formål at indlede en kriminalpolitisk debat med hr. Voigt og hans partifæller her i salen. Her går sort reaktion og intolerance over for de sociale tabere i samfundet jo hånd i hånd med respekt for og accept af økonomiske fiduserier, og det er næppe noget godt grundlag at tage en kriminalpolitisk debat på.

Justitsministeren har givet en saglig redegørelse, som jeg kan tilslutte mig. Jeg skal herfter indskrænke mig til at afvise det foreliggende forslag på den socialdemokratiske gruppes vegne.

Holmberg (V):

Jeg har heller ikke mange bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Ringe statsfængsel. Der står endda: »inden 6 måneder«. Det er en af de overdrivelser, vi er vant til fra den kant.

Der skrives om hr. Brydensholts »særprægede ideer vedrørende behandling af indsatte« og »den særprægede og urealistiske målsætning for Ringe-fængslet«, som »må siges at være slået fejl, både for indsatte og medarbejderne«. Hvem siger for øvrigt det? Ja, det siger hr. Voigt – så kunne vi måske nøjes med at sige: nå!

Noget andet er, at det i alle tilfælde er et glædeligt tegn, at der tilsyneladende er et fald i antallet af anmeldte forbrydelser. Det har ført med sig, at gennemsnitsbelægningen på vore

anstalter har været lavere. Nogle afdelinger er lukket, og det er også ganske praktisk, for der er virkelig mange, der trænger til modernisering.

Det er rigtigt, at Ringe statsfængsel adskiller sig meget fra det, vi kan kalde almindelige lukkede fængsler og afdelinger. Det er moderne – nogle ville måske sige for moderne. Men det er et eksperiment, og meningen er jo at give de indsatte større ansvar. Om eksperimentet med den nye behandlingsform så vil lykkes, er det i alle tilfælde for tidligt at dømme om. Den 1. januar i år er det 1 år siden, fængslet blev taget i brug.

Folketingets retsudvalg besøgte sidste år Ringe, og jeg mener, det var de flestes indtryk, at det fungerede godt. Jeg kan i alle tilfælde sige på venstres vegne, at på det foreliggende grundlag må vi klart afvise forslaget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Dette forslag om nedlæggelse af Ringe statsfængsel har i sine bemærkninger en detaljeret historisk redegørelse for fængslets tilblivelse, der konkluderer i, at målsætningen for Ringe-fængslet er slået fejl. Jeg skal ikke på det foreliggende grundlag kunne sige, om man i Ringe har haft flere skuffelser med de indsatte under og efter deres fængselsophold, end man har ved andre fængselsinstitutioner her i landet. Man har nok også set tilfælde, hvor opholdet i Ringe har haft en gavnlig indflydelse. Det konservative folkeparti kan ikke støtte fremskridtspartiets forslag om nedlæggelse på nuværende tidspunkt – efter den korte tid, fængslet har bestået.

Det er rigtigt, at mange af de nye tanker inden for kriminalforsorgen vedrørende fængselsbehandlingen ikke har vundet gehør i alle kredse. Mit parti ser gerne, at disse spørgsmål tages op snarligt og underkastes en særlig debat, idet vi finder, at den liberalisering, der har fundet sted, ofte får en ganske anden virkning end den tilsigtede. Men dette vil være en helt anden sag, nemlig en sag af principiel karakter, der drejer sig om den udvikling, kriminalforsorgen gennemgår. At trække en enkelt institution frem, som fremskridtspartiet her gør, vil ikke løse de problemer, der eventuelt består, kun fjerne et symptom.

I øvrigt er det en kendt sag, at det er en bekostelig og vanskelig sag at omdanne en bygning, der er beregnet til ét formål, til noget helt andet, og jeg finder efter alt foreliggende,

[Annelise Gottfredsen.]

at det nok er lidt af en fornærmelse mod hotelbranchen af forestille sig, at et fængsel, lige-gyldigt hvor moderne det er, sådan hokuspokus kan omdannes til et hotel eller et motel.

Uagtet vi som nævnt gerne ser, at hele udviklingen i kriminalforsorgen gøres til genstand for en indgående debat, kan vi ikke støtte det foreliggende forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan være enig med hr. Hjortnæs i, at vi ikke kan indlede en lang kriminalpolitisk debat i dag på baggrund af det forslag, der ligger her. Vi har fra SFs side ved nogle lejligheder stillet os skeptisk over for, hvorvidt det er muligt at foretage den behandling i retning af resocialisering, som er formålet inden for kriminalforsorgen, samtidig med at man straffer folk ved at holde dem indespærret, men det er en anden debat.

Jeg vil gerne sige, at når man har besøgt Ringe statsfængsel, når man har besøgt Nyborg statsfængsel, når man har besøgt Horsens statsfængsel og så møder dette forslag fra hr. Voigt og fra fremskridtspartiet, så vil jeg håbe, at der kommer lige så meget reklame om dette forslag, som der er kommet omkring det lovforslag, vi just har afsluttet behandlingen af, for det foreliggende forslag viser mig noget om hr. Voigts og fremskridtspartiets indstilling til de mennesker, der bliver indsat i vore statsfængsler. De kan altså ikke få det dårligt nok.

Jeg er glad for, at belægningen i vore fængsler er for nedadgående, og jeg håber, at man vil benytte den nedadgående tendens til at få saneret i de store, uhyggelige fængselsbygninger, som de fleste af vore indsatte lever deres liv i. Horsens og Nyborg har jeg nævnt som eksempler.

Det, vi oplevede, da vi så Ringe statsfængsel, var, at hvis der overhovedet skal være tale om nogen som helst form for resocialisering inden for et fængsels mure, så har man fat i den rigtige ende nede i Ringe. Man har fat i noget, der handler om, at de mennesker, der er tvunget til at leve deres liv dér, får bare en lille smule indflydelse på deres egen hverdag, på deres økonomi, på tilrettelæggelsen af deres liv på afdelingerne, på at lave noget mad selv og på praktiske ting, som fanger normalt fuldstændig mister kontakten med, når de er indsat i vore store fængsler.

Jeg synes, dette forslag viser en foragt over

for mennesker, der tilfældigvis er blevet indsat i et statsfængsel, fordi de tilfældigvis er vokset op på samfundets sociale skyggeside og tilfældigvis ikke er så smarte som andre forbrydere, der laver måske væsentligt større forbrydelser end de, der sidder indsat i vore statsfængsler, men som forstår at smyge sig uden om lovgivningen i dette land.

Som sagt, jeg vil godt være med til at nedlægge fængsler i dette land, men Ringe statsfængsel skal være det sidste, vi fra SFs side støtter nedlæggelsen af.

Bodil Liventhal (CD):

Da centrum-demokraternes ordfører, fru Mimi Jakobsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på vort partis vegne tilkendegive, at vi ikke kan tilslutte os fremskridtspartiets forslag.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes for så vidt, at det forslag, fremskridtspartiet her har fremsat, fortæller meget om fremskridtspartiets indstilling til de problemer, som ligger bag forslaget. Det er jo ikke et forslag, der går på at tage de reformer op, som praktiseres på Ringe statsfængsel. Kommunisterne vil ikke påstå, at man nu har fundet de rigtige behandlingsformer ved Ringe statsfængsel. Vi tror godt, at der er et andet, som det kunne være berettiget at kigge på, og det vil vi da også gerne være med til i retsudvalget. I bemærkningerne til dette forslag siges, at som skatteborger i dette land må man tage skarp afstand fra den påtænkte lukning af afdelinger i de gamle fængsler, da de gamle fængsler bygningsmæssigt ikke kan bruges til andre formål, det kan derimod fængslet i Ringe, der bygningsmæssigt kan bruges til en hel del andet, bl. a. til social- og sundhedsformål. Her må jeg spørge: hører fængselsvæsenet faktisk ikke til blandt de institutioner, som skal tage sig af de sociale problemer her i landet? Det gør det i allerhøjeste grad.

Det er godt nok mange år siden, men under besættelsen havde jeg lejlighed til at frekventere nogle fængsler, fordi jeg var arresteret for politisk illegal virksomhed rettet imod besættelsesmagten. Da sad jeg 8 måneder i en enecelle i Nyborg statsfængsel. Jeg tror faktisk godt, hr. Voigt med en særlig tilladelse fra justitsministeren kunne få tilladelse til at opholde sig i en enecelle i Nyborg statsfængsel i sin sommerferie. Jeg tror, det ville være et ud-

[Kaj Hansen.]

bytterigt ophold, og jeg tror, at hr. Voigt efter et sådant ophold i en enecelle ville få et ganske andet syn på det, der foregår i Ringe statsfængsel. Ringe statsfængsel er som nævnt af justitsministeren godt nok et lukket fængsel, men inden for selve fængselsområdet har man nogle frie forhold, som man slet ikke har i de gamle fængsler. Man siger, at Nyborg statsfængsel faktisk ikke kan bruges til andet formål, ikke kan bruges til noget fornuftigt formål overhovedet. Det siger i virkeligheden noget om, at det faktisk også er uegnet til en resocialisering af kriminelle.

Jeg skal på denne baggrund blankt afvise det forslag, der her er fremsat.

Niels Helveg Petersen (RV):

Ringe statsfængsel er som bekendt et eksperiment, og som alle eksperimenter langtfra problemfrit. Det er givet, man løbende må vurdere resultaterne af det behandlingsarbejde, præget af nyere ideer, som dér foregår, men det er i det store og hele et eksperiment i den rigtige retning, præget af en mere human behandling af de indsatte, som giver et bedre håb om heldige resultater med det, som må være et hovedformål i behandlingen, nemlig resocialisering.

Vi synes, det er et uanstændigt forslag, der her er fremsat. Jeg havde bedre kunnet forstå, hvis man havde foreslået et af de store, gamle fængsler nedlagt.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende forslag. De fleste af vores gruppe har besøgt statsfængslet i Ringe, og vi har fundet, at der er udmærkede og rimelige vilkår for de indsatte, når de skal være i et lukket fængsel.

Det er rigtigt nok, som det også er sagt af justitsministeren, at der er for stor kapacitet inden for fængselsvæsenet, men så ville det vel nok være rimeligt, om man kunne nedlægge nogle af afdelingerne i de ældre fængsler, eller at man udtyndede nogle af afdelingerne, altså fik færre indsatte pr. afdeling.

I bemærkningerne står der noget om hr. Brydensholts særprægede ideer om behandlingen af de indsatte. Jeg kan dertil sige, at fængselsinspektøren i Ringe gerne vil påtage sig ansvaret og æren for det.

Alice Hedegaard (DR):

I modsætning til forslagsstillerne mener retsforbundet ikke, at Ringe statsfængsel bør nedlægges eller sælges til andet formål. Det er det i øvrigt heller ikke særlig velegnet til. Det ville være lykkeligt, hvis vi ikke havde behov for fængsler, men desværre er de et nødvendigt onde.

Ringe statsfængsel er et utraditionelt fængsel, hvor man beskæftiger de indsatte på trævare- og montagefabrik. De får for dette løn, for hvilken de selv skal sørge for deres kost. Man benytter enhedsfunktionærer, der har en gruppe indsatte, de arbejder med både dag og aften, så de opnår en nær kontakt med hinanden. Det er således en langt mere personlig og menneskelig behandling, som givetvis er mere helbredende for de indsatte og giver dem en bedre baggrund for at klare sig uden for fængslet, når de har sonet deres straf.

Hvis vi har for mange fængsler, må det være de gamle, der skal nedlægges. Der er forholdene ofte så dårlige, at førstegangskriminelle på grund af det utidssvarende og trykkende miljø alt for ofte kommer på fri fod med endnu større tilpasningsvanskeligheder end dem, de havde, da de blev indsat.

Da det er et forslag fra fremskridtspartiet, skal vi vel tænke i kroner og øre, men der findes i høj grad menneskelige aspekter at tage hensyn til. Nok har de indsatte forbrudt sig, men i mange tilfælde er det vel til syvende og sidst samfundets ansvar, at så relativt mange bliver kriminelle. Derfor er det vigtigt, at de får en behandling, der gør dem egnede til at fungere i samfundet igen.

Retsforbundet mener i øvrigt, at mange fængselsstraffe kunne undgås ved en anden lovgivning, men det er en anden sag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

Det er ikke ligefrem sådan, at jeg har lyst til at råbe hurra og sige tak for de mange smukke ord, der er kommet. Jeg synes nok, man har været meget grov i sine udfald. Hr. Hjortnæs sagde, forslaget var udtryk for sort reaktion, og fru Ebba Strange tilsluttede sig disse synspunkter. Nu vel, den mening kan man da have om fremskridtspartiet, men det er nu engang vores demokratiske ret at fremsætte forslag; så kan man selvfølgelig synes, at det er sort reaktion.

Vi foreslår her, at der bliver nedlagt en stats-

[Voigt.]

lig, offentlig bygning, som vi ikke mener nogen sinde skulle have været bygget. Der blev da også protesteret kraftigt imod den, dengang den blev bygget. Tanken var oprindelig, at det skulle være et ungdomsfængsel, men det trak jo ud i lang tid, inden bevillingen blev givet til dette fængsel. Men nu er den altså givet, og vi fik det.

Når der nu er en faldende tendens i kriminaliteten, som vi alle sammen naturligvis bør være taknemmelige for, så mener vi ikke, man bør opretholde denne institution, der hedder Ringe statsfængsel, som har så begrænset plads. Jeg tror, det er omkring 70 indsatte, der er plads til; man har naturligvis 69 ansatte, altså næsten én til hver. Vi mener klart, der ligger en besparelse, hvis vi kunne nedlægge dette fængsel. Når man nu har kapacitet i Nyborg, hvor der er plads, så kunne man da sagtens overføre de indsatte til Nyborg statsfængsel.

Jeg er enig med de ordførere, der var inde på, at det er bestemt ikke nogen oplevelse at komme ind at se Nyborg statsfængsel og Horsens statsfængsel. Jeg har tilbragt et døgn i Horsens statsfængsel netop for at se, hvordan der så ud, og det var bestemt ikke nogen oplevelse. Men når vi har en situation, hvor samfundet er tyngt i knæ, fordi man har forgældet os, så er vi nødt til at finde de spæremuligheder, der er, og vi mener ikke, det er udtryk for sort reaktion, at vi vil overføre de ca. 70 mennesker til andre bestående institutioner her i Danmark.

Hr. Holmberg var inde på noget lignende, idet han nævnte, at det var jo, hvad man kunne forvente fra den kant. Det er en vending, hr. Holmberg ynder at bruge. Sådan er det jo; når argumenterne bliver svage og styrken i dem falder, ja, så forfalder man gerne til at bruge de samme vendinger. Hver gang hr. Holmberg er oppe at kommentere noget, jeg har sagt, siger han: det var jo, hvad man kunne forvente fra den kant. Jeg vil ikke nedvurdere hr. Holmberg på samme måde, men det er umuligt at føre en diskussion og en debat med folketingsmedlemmer, der i den grad ønsker bare at nedvurdere ens motiver og ens person. Det niveau ønsker jeg i hvert fald ikke at trække mig selv ned på.

Fru Ebba Strange talte i forbindelse med sin omtale af Horsens og Nyborg om dem, der nu »tilfældigvis« var sat i fængsel, hun nævnte det flere gange, hun betonedede det meget kraftigt.

Jeg anede såmænd nok, hvad der lå i antydningen i fru Ebba Stranges indlæg, men jeg kunne da godt tænke mig at høre: hvem er det, der »tilfældigvis« bliver sat i fængsel? Er det noget man bare gør? Sætter man »tilfældigvis« folk i fængsel? De må da vel for pokker have begået en eller anden lovovertrædelse? Fru Ebba Strange sagde: »Det menneske, som nu tilfældigvis er sat i fængsel . . .«. Det er da ikke noget, man sådan rent tilfældigt går og gør med folk. Sådan opfatter jeg i hvert fald ikke vores love herhjemme.

Hr. Kaj Hansen talte om brugeligheden af bygningerne til andet formål. I Ringe statsfængsel – hvor vi modsat Nyborg og Horsens statsfængsel kan tale om meget moderne faciliteter, hvilket ligger i sagens natur, når det er en ny bygning – har vi skolelokaler, vi har lægelokaler, der er tandklinik, der er bibliotek, der er hobbylokaler, der er en mindre kirke, der er en foredragssal, og der er naturligvis også en personalekantine, der er et lille banklokale, og så er der en stor idrætshal med internationale mål. Og til hver af de seks afdelinger forefindes der køkken, der er spiserum, og der er et par opholdsstuer med fjernsyn – altså på hver af de seks afdelinger. Så det er bestemt ikke moderne faciliteter, der mangler. Derfor kan jeg også sige til den konservative ordfører, at hotelbranchen ville da slikke sig om munden, hvis den kunne få overdraget dette her, det er da en lækkerbissen. Cellerne er på ca. 8 m². Der er mange hotelværelser, der ikke er ret meget større, så det tror jeg da ikke de ville ryste på hovedet ad.

Jeg har forstået på de indlæg, der har været, at man accepterer, at mange af de bestående fængsler faktisk ikke er fuldt belagt, og at man vil være villig til at drøfte en nedlæggelse af nogle af disse fængsler. Jeg håber da, at man vil stå ved disse ord, for så må jeg kunne konkludere, at hvis det foreliggende forslag ikke kan samle flertal, så må vi i hvert fald kunne blive enige om at nedlægge den ene fløj på Nyborg statsfængsel. Den kan vi udmærket undvære. Jeg ved godt, at hr. Brydenscholt og andre siger, at det vil ødelægge den struktur, man har lavet i opbygningen derovre, men det er der nu ikke noget at gøre ved. Vi skal spare, og der har her været positive tilkendegivelser af, at man vil nedlægge nogle af de gamle fængsler.

Hvis dette initiativ fra min side bliver stemt ned, så håber jeg, der vil kunne samles flertal

[Voigt.]

i den nævnte retning. Men naturligvis håber jeg først og fremmest på, at udvalgsarbejdet vil overbevise ordførerne om, at de har taget et forkert standpunkt her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. [af Børge Møller m. fl.]

(Lovforslag nr. L 102. Fremsat 15/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Til det lovforslag, som fremskridtspartiet her har fremsat, skal jeg bemærke, at den heri foreslåede udvidelse af producentsalget af æg allerede blev indgående drøftet ved sidste ændring af ægloven i 1972. Man kom dengang til det resultat, at det såvel af sundhedsmæssige som af kvalitets- og kontrolmæssige grunde var uforsvarligt at foretage den foreslåede udvidelse af producentsalget. Man måtte nemlig regne med, at et stort antal forbrugere ikke ville have mulighed for at vurdere den kvalitetsmæssige risiko, der er forbundet med køb af ukontrollerede æg. Hertil kom, at en udvidelse af det direkte producentsalg vil have en konkurrenceforvridende virkning, idet de autoriserede ægpakkerier er underlagt bestemmelser om indsamling, opbevaring, nedkøling, sortering, transport m. v., der ikke kræves overholdt ved producentens salg af æg direkte til forbrugeren. De hensyn, der lå bag den holdning, man nåede frem til i 1972, har samme gyldighed i dag.

I september måned sidste år gjorde jeg i min besvarelse af det af det konservative folketingsmedlem fru Karen Thurøe Hansen stillede

spørgsmål rede for, hvorfor der ikke i ægloven er hjemmel til at tillade salg i købmandsbutikker af usorterede æg, men alene til at tillade ægproducenters salg direkte til forbrugeren. Jeg har med interesse bemærket, at det i bemærkningerne til det nu foreliggende lovforslag erkendes, at de gældende EF-bestemmelser udelukker salg af usorterede æg i butikkerne.

Landbrugsministeriet er bekendt med indholdet af det brev, fjerkræbranchens samarbejdsudvalg har sendt til folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg, og hvori fjerkræbranchen tager afstand fra fremskridtspartiets lovforslag. Det er landbrugsministeriets opfattelse, at de argumenter for en udvidelse af producentsalg af æg, som er fremført af fremskridtspartiet i forbindelse med lovforslagets fremsættelse, ikke vejer nok til over for de modhensyn, der gør sig gældende i denne sag, og jeg må derfor anbefale, at lovforslaget afvises.

Erik Andersen (S):

Idet jeg henviser til de af landbrugsministeren fremførte bemærkninger, skal jeg på mit partis vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Karlskov Jensen (V):

Jeg kan stort set henvise til de bemærkninger, som landbrugsministeren fremsatte her, men vil dog gerne føje til, at hvis man under udvalgsarbejdet, hvis der bliver et sådant, kan fremlægge oplysninger, som er nye for os, så vil vi naturligvis være villige til at se på dem og til at overveje dem, men der rejser sig jo en lang række problemer, hvis man generelt lemper de gældende bestemmelser.

Grove (KF):

Dette lovforslag har til hensigt at liberalisere handelen med ukontrollerede æg, og der bliver i bemærkningerne sat lighedstegn mellem ukontrollerede æg og landæg. Jeg er ikke sikker på, at et ukontrolleret æg absolut behøver være et godt og et frisk landæg. Det kan lige så godt være et æg, der er produceret ved hjælp af høns i bur eller på tråd. Derfor kan det godt være et udmærket æg, men det er blot ikke nok, at man liberaliserer på den måde.

Det er, som om dette lovforslag forudsætter, at den frie handel med æg især vil hjælpe den lille producent, men jeg tror, lovforslaget vil bevirke, at det bliver de store producenter, der iværksætter et salgssapparat og kører rundt til